

Nem minden Sára apáca!

Sok-sok minden előkerülhet a ládafiából. Olyan dolgok is, amikre esetleg már nem is emlékszünk, hogy mikor és miért is kerültek oda. Előtalálásuk után pedig rácsodálkozik az ember, jé... Így jártam nem olyan rég magam is. Elkezdtem rendezgetni a kézirataimat, leveleimet, és kezembe került számos, több mint tíz esztendővel ezelőtt írott rövidke olvasói levél, glosszának gondolt szövegem, amelyek eljutottak ugyan az adott szerkesztőségekbe, de valami oknál fogva nem láthattak nyomdastéket. Magam amolyan sajátos kordokumentumoknak vélem azokat, s gondoltam, talán majd most...

A Magyar Gárda létrejötte – 56 fővel – hosszú időre témát ad a magyar sajtónak, a politikai életnek és elitnek. Kit érdekel már az egészségügy, az oktatás, a honvédelem helyzete...? A politikai viták, tiltakozások, tüntetések köréből mindenki kedve és elkötelezettsége szerint válogathat. A Nagy Imre Társaság Budapesti Szervezete például úgy döntött, hogy „56 kiváló ember – az igazi Magyar Gárda névsora”-t teszi közzé. A Népszabadság Online közölte is a Dózsa György téri tüntetésen, táblákon olvasható, illetve skandált neveket. Azon ne adjunk ki, hogy egyes személyek nevét nem sikerült pontosan leírni, hivatását, foglalkozását, rendfokozatát „eltalálni” – például Almásy Pál alezredes helyett Almássy Pál ezredes –, másoknak 1945 utáni életútjuk alapján megadták az 1945 előtti ellenállási mozgalomban való részvételt – például Király Béla –, de ellenállóvá is „faragtak” egyeseket, így Ujzászy István vezérőrnagyot. Amit viszont nem értek: miként lett Karig Sárából apáca, embermentő hős? Mert, hogy Salkaházi Sáráról ezt írták, azt még értem, de az 1947 és 1953 között a Szovjetunióban politikai elítéltként szenvedett – később kitűnő műfordító – Karig Sárából miként lett apáca? Ha valaki Sára, még nem biztos, hogy apáca. Gondoljunk csak Zalatnay Sarolta egykoron sikeres slágerére: Nem vagyok én apáca...

Szakály Sándor